

3 Благодарѣть (да вжде) вамъ и миръ ѿ Бга|Отца и ѿ Гда нашего Исуса Хртѣ.

4 Който е далъ себе си за наши те грѣхове за да ны изкави ѿ сегашна лѣкава вѣка, по вола та на Бга и Отца нашего.

5 Който (да вжде) слава во вѣки вѣковъ аминь,

6 Чудимсе какво така скоро се шричатѣ ѿ оногѣва, който въ е призвалъ съ Хртѣва та благодарѣть, (и прешкрѣчатѣсе) въ друго благовѣствованіе:

7 Кое то не е друго: но самъ има нѣкои, който въ смущаватъ, и искатъ да прешкжратъ евангеліе то Хртѣво.

8 Но ако въ и (сами) ние, или Ангелъ ѿ небо то въ благовѣстилъ вамъ друго (евангеліе) ѿ онава което ви благовѣстихъме, анадѣма да вжде.

9 Какво то (ви) рекохъме по напредъ, и сегѣ (ви пакъ) говоримъ ако нѣкой ви благовѣствѣва друго (евангеліе) ѿ онава което прѣахте, анадѣма да вжде.

10 Защото сегѣ человекъ ли предъидвамъ, или Бга; или на человекъ те ли искомъ да оугождавамъ; воинствинъ ако въхъ искалъ юще да оугождавамъ на че-

ловѣцъ те, Хртѣова раба не въхъ былъ.

11 И ѿбавлявамъ ви, братіе, зашто евангеліе то, което самъ ви проповѣдалъ, не е дѣло человеческо.

12 Защото нито азъ самъ го прѣалъ ѿ человека, нито самъ го научилъ (ѿ нарка человеческа). но чрезъ шкреніе то Исуса Хртѣво.

13 Понеже сте чдли какъ е было нѣкога мое то житіе, когато вѣхъ въ Идейство то, зашто (сирѣчь) по премногъ гонехъ цѣрква та Бжѣа, и разваляхъ а.

14 И предспѣвахъ въ Идейскіа тѣ (законъ) повече ѿ мнозина мои вржстницы въ мойа тѣ родъ, понеже вѣхъ по премногъ ревнителъ наотечески те мои преданіа.

15 Но когато благоволи Бгъ, който ме изкра ѿ мѣтерна та ми оутрѣба, и призва ме со своа та благодарѣть.

16 Да ми ѡбави ѡина своего, за да го проповѣдавамъ въ плзъчницъ те, ѿ оный часъ недопытѣхъ се съ плоть и кръвь:

17 Нито шидохъ во Иерусалимъ кода она, който вѣха по напредъ ѿ мене Ипестолино шидохъ во Ирава, и пакъ се вжрѣхъ въ Дамаскъ.